

Od 20. do 24. januarja je potekal Teden pisanja z roko 2020, ki ga organizira Društvo Radi pišemo z roko. V današnjem času je lastnoročno pisanje zamenjal računalnik. A nove raziskave kažejo, da možgani delujejo bolje pri pisanju na roko, saj se informacija v spominu ohranja dalj časa, poleg tega pa pri ljudeh spodbudi tudi več kreativnih zamisli. Zato je v tem tednu potekalo več aktivnosti, da bi nas spodbudili k pisanju, med drugim nas je obiskala tudi kaligrafinja Natalija Resnik. V tem tednu smo spoznali, da je naša pisava kot naši prstni odtisi, edinstvena. Nihče na svetu ne piše tako kot mi.

In kaj se je še dogajalo na naši šoli? Kar nekaj učilnic je samevalo. Četrtošolci so se udeležili projekta Naučimo se smučati na Golteh, petošolci so imeli plavalni teden v CŠOD Štrk na Ptuju, šestošolci so smučali na Kopah, sedmošolci pa so imeli naravoslovni teden v CŠOD Breženka v Fiesi.

Pa ne pozabite, da se je pričelo novo ocenjevalno obdobje!

Zala Paulina Brišnik

Dogajalo se je ...

ŠOLA V NARAVI – FIESA (7.-10. 1. 2020)

6. januarja sedmošolci nismo odkorakali v šolo, ampak smo se vkrcali na avtobus za Fieso. Ko smo se pripeljali do ČŠOD Breženka Fiesa, smo se polni pričakovanja zapodili v sobe. Po nastanitvi nas je vodja doma seznanil s hišnim redom, potem pa smo se okrepčali s kosilom. Po njem smo imeli organiziran prosti čas. Sprehajali smo se ob morju ali igrali različne športne igre. Kasneje smo se zabavali ob lokostrelstvu in preučevanju rastlin. Zanimivo popoldne je hitro minilo in že so se pred nami znašli pladnji z večerjo. Po večerji smo se z lučkami peš odpravili v Piran. Bilo je sijajno. Ko smo v četici prikorakali v dom, smo kar »pocepali« v postelje in zaspali.

7. januarja smo se prebudili v lepo jutro. Med jutranjo telovadbo smo si pretegnili mišice in se nadihali morskega zraka. Po zajtrku smo se zopet odpravili v Piran in ga spoznavali obsijanega s sončno svetlobo. Radovedno smo stopali za uslužbenko doma, ki nam je pripovedovala o znamenitostih. Na koncu pa smo med orientacijskim pohodom še sami po skupinah spoznavali Piran. Med popoldanskimi aktivnostmi smo se ukvarjali z morskno biologijo, imeli pa smo tudi nočni orientacijski pohod, ki je potekal po skupinah. Po večerji smo imeli pokušino oljčnega olja, oliv in trdega sira. S polnimi trebuščki smo tako legli v postelje in zaspali.

V sredo, 8. januarja, smo bili že malo vpeljani v urnik in smo se po telovadbi brez zadržkov lotili zajtrka. Dopoldan smo se zbrali v jedilnici, kjer so nam predstavili pravila orientacijskega pohoda, nas naučili uporabljati kompas, da smo lahko odhiteli dogodivščinam naproti. Pot, polna ugank in majhnih stezic, je bila zelo zanimiva, zato smo morali kar napeti oči in dobro prebrati navodila, da nismo zavili v napačno smer. Po dobri uri, ko smo vsi prispeli nazaj v dom, smo z veseljem sedli za mize in pojedli okusno kosilo. Po kosilu smo se, kot že prejšnje dni, odpravili na obalo, po prostem času pa smo imele tekmo v lokostrelstvu. Spretno smo streljali s puščicami in dosegali dobre rezultate. Po napornem dnevu smo zvečer z veseljem pojedli večerjo, napeli še možgančke za kviz in utrujeni ob desetih legli v posteljo.

9. 1. smo se polni energije zbudili in se podali novim ciljem naproti. Po zajtrku smo se odpravili proti Portorožu in po eni uri prispeli na cilj. Tam smo si ogledali vse hotele in po skupinah rešili še nekaj nalog. Ker pa smo to delo naredili brez težav in že prejšnje dni bili pridni, so nam učitelji dovolili iti na sladoled. Ko smo zopet dobili energijo, smo se brez težav odpravili nazaj proti domu na kosilo. Sledil je počitek, nato pa se je spet začelo skupinsko delo. Tokrat smo kuhali, toda ne kar karkoli, ampak školjke. Seveda smo jih tudi pojedli. Nekateri so jih jedli prvič; enim so se zdele odlične, nekaterim pa niso bile všeč. Po uspešnem tednu pa smo zadnji večer imeli disko. Polni pričakovanja smo se lepo uredili, sploh punce, in se napotili na zabavo, kjer je bilo super. Nekateri fantje so se opogumili in punce povabili na ples.

10. 1. je bilo vsega lepega konec. Že zjutraj, takoj po zajtrku, smo naše ogromne kovčke morali napolniti z oblačili in zapustili sobe. Peš smo se odpravili v Strunjan. Tam smo spoznavali zgodovino solinarstva in se pozabavali še na plaži. Odpravili smo se k Strunjanskemu križu, kjer smo imeli lep pogled na Mesečev zaliv. Nato smo se po isti poti vrnili do doma. Tudi zadnji dan nas niso pustili stradati. Po obilnem kosilu smo se vkrcali na avtobus in zapustili prelepo Primorsko. Ko smo prispeli v Mozirje, smo bili presrečni, da smo ogledali domače. Prepričali smo se, da še vedno velja rek: "Povsod je lepo, a doma je najlepše."

Ajda Oblak, Tjaša Veber 7. A

ŠOLA V NARAVI – KOPE (13.-17. 1. 2010)

ODHOD NA KOPE

Ko smo se v ponedeljek 13. januarja zbudili,
smo najprej si zobe umili,
se malo okrepčali,
nato so nas starši do šole odpeljali.

Hitro smo se od njih poslovili,
poljubček jim dali,
se na avtobus napotili.
in jim pomahali.

Avtobus je odpeljal,
nekdo pa je na njem zaspal
in zelo naglas zasmrčal.

Vsi smo se zasmejali,
nato pa naprej klepetali.
Ko končno na Kope smo prispeli,
smo bili zelo veseli.

V sobe smo se namestili
in si malo odpočili.
Bili smo veseli,
saj smo smučati začeli.
Tina Marolt, 6. a

SMUČANJE JE PRAVA ZABAVA

Šola v naravi zakon je,
na Kopah je zabava za vse.
Smučamo se prav vsak dan,
nič od tega, kar počnemo, ni zaman.

Že prvi dan popadamo na postelje vsi,
izmučeni zaspimo brez skrbi.
Zjutraj težko vstanemo,
zaspane oči si pomanemo.

Na Kopah vsem lepo se zdi,
le Nini mogoče vseč ni.
Upam, da vseeno preživi
skupaj z nami prijatelji.

Tretji dan nas noge bolijo,
najraje bi se pritožili,
a tako lepo smučati je,
da pozabimo na vse.

Četrty dan poln navdušenja je,
disko vedno bolj bliža se.
Fantje punce vabijo na ples,
saj zvečer bo šlo zares.

Zadnjega dne se vsi veselimo,
upamo, da na tekmi ne izgubimo.
Psihične priprave potekajo že,
tokrat na vse težko pozabiti je.

Vsi upamo, da nihče padel ne bo,
saj potem se ne bi imel lepo.
Vsi vemo, da Nina zmagala bo,
a ne vdamo se kar tako.

Po progi naglo drvimo,
učiteljice s svojo hitrostjo strašimo.
Poglej, na cilj smo prišli,
zmagovalci smo vsi.

Tu se vsa zabava konča,
saj nazaj v šolo bo treba.
Vsi žalostni, ker je konec, domov odhitimo,
se naslednje šole v naravi veselimo.

Žana Praunseis, 6. b

Matic Irman Kolar

V torek, 14. 1., je bil drugi dan šole v naravi na Kopah. Po štiriurnem smučanju in kosilu smo šli še na pohod na Črni vrh. Pot je bila zelo ledena in nekateri so tudi padali. Ko smo prišli na vrh hriba, je bil zelo lep razgled. Ko smo prišli nazaj v Lukov dom, smo si odpočili in se pripravili na nočno smučanje. Na nočnem smučanju je bilo super. Končalo se je ob 21. uri. Vrnili smo se zelo utrujeni, zato smo hitro zaspali. Smučanje na Kopah je zelo zabavno.

Matej Trogar, 6. a

V torek smo imeli nočno smučanje. Takoj po večerji smo se odpravili na smučišče. Dobili smo nadomestnega učitelja. Ogrelimo se in se odpravili na sedežnico. Na sedežnici je bilo super, saj nas je učitelj zabaval. Ko smo prispeli na vrh, smo začeli vaditi. Učili smo se voziti slalom. Učitelj nas je pohvalil, saj nam je šlo zelo dobro. Smučišče je bilo dobro osvetljeno z lučkami. Nisem vedela, da bo nočno smučanje tako zabavno. Škoda, da se je tako hitro končalo. Vem, da mi bo za vedno ostalo v spominu.

Nika Hofbauer, 6. a

V četrtek je bilo zelo naporno, saj so učenci drugih šol že zgodaj povzročali hrup. Z Evo sva bili budni že ob 7.10, tudi Žana je bila budna, a je poskušala zaspiti nazaj. Nato pa se je končno zbudila tudi Julija. Potem nas je učiteljica Vlasta prišla zbuditi. Šli smo na smučanje in vsi smo se veselili, da se bomo kaj novega naučili. Naš učitelj Miloš nas je naučil veliko novega. Vsi v skupini smo se zabavali, veliko smejali in kepali. Naš učitelj nas je vsakič zasul z snegom. Včasih nam je dovolil voziti tudi smuk, a le do naprej določenega mesta. Ko je bilo kosilo, smo bili veseli, saj smo se znebili smučarskih čevljev, čelade, rokavic in končno smo bili lažji. Bili smo tudi zadovoljni, da smo se lahko ulegli, si malo odpočili in se družili.

Manja Bastelj, 6. b

V četrtek se mi je zgodilo nekaj čudnega. Šli smo se smučat. No, to ni tako zelo čudno, saj smo se tako smučali vsak dan. Najprej smo se pripravili in se obuli v

smučarske čevlje, se zbrali in odšli na smučišče. Tam smo nataknili smučke in si na roke nataknili palice ter se podali proti štirisedežnici.

Na štirisedežnico smo se usedli Žan, Jaka, Jure in jaz. Malo smo se zabavali in se veliko presmejali. Čez nekaj časa pa je Jure začel treskati smučiči eno ob drugo, ker je imel na smučeh nekaj snega. Sam sem ga začel posnemati, saj sem si tudi želel očistiti smučiči. Kar naenkrat sem zgubil težo na smučarskemu čevlju. Pogledal sem, kaj se je zgodilo. Smučke ni bilo več. Pogledal sem navzdol in smučko zagledal pod sedežnico. Vsi smo se začeli smejeti. Pa saj je bilo res smešno. Ko sem prišel na vrh, sem moral tam tudi ostati in dolgo čakati, da so mi smučko prinesli.

Nace Planovšek, 6. a

Ko smo se s sedežnico peljali na vrh Pungarta, smo na tleh zagledali nenavadno stvar. Izgledala je kot majhen pravokotnik z belimi robovi in črnim napisom.

Mimo tega smo se peljali velikokrat in vedno bolj nas je zanimalo, kaj je to. Ko smo to povedali učitelju, je še on postal radoveden. S svojim telefonom je slikal in približal, a se ni dobro videlo. Naslednjo vožnjo pa smo se ustavili, da bi preverili, kaj se skriva na snegu. Učitelj je izbral Tino, da je šla pogledat, kaj bi to bilo. Zelo dolgo je iskala, a končno našla. Bila je vrečka sladkorja z napisom "barcafee". Vsebinsi se nismo mogli upreti, zato smo si jo razdelili.

Pia Kovač, 6. a

Domisljija ne pozna meja

DON KIHOT - Invazija kač

... Don Kihot in njegov zvesti spremljevalec Sančo Pansa sta tako pozno popoldne še istega dne prispela v mesto Puerto Lapice. Oba sta bila že hudo izmučena in zahotelo se jima je vode. Ker je Sančo Pansa ni imel več v svojem mehu, vodnjaka, kjer bi jo lahko dotočila pa že od sončnega vzhoda nista srečala, sta začela iskati prodajalno, kjer bi jo lahko kupila. Obiskala sta jih že pet, nakar sta vstopila v eno, kjer so s stropa in zidov visele vrvi vseh barv in vrst.

Don Kihot je prestrašen zakričal: »Zaseda, kače naju napadajo!«

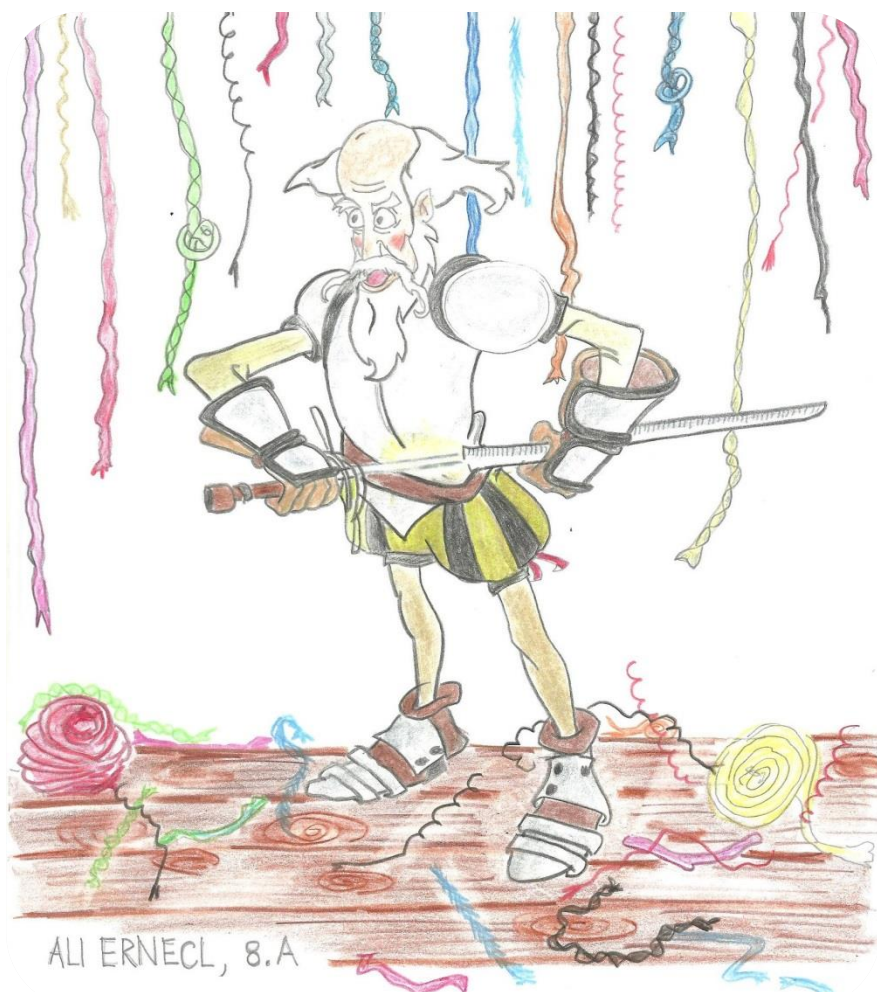
Izlekel je svoj meč ter začel klatiti naokoli po sobi. Ko so bile vse vrvi porezane, je v sobo pritekel prodajalec, ki je bil od jeze rdeč kot paradižnik.

Don Kihot je moral za svoje dejanje plačati kar 150 zlatnikov. Ob plačilu je pripomnil, da res ne ve, zakaj se jezijo nanj, če pa je sam premagal več 100 kač, ki jih je čarovnik Freston spremenil v vrvi, da širni svet ne bi prepoznal njegovega junaštva.

S temi besedami je končal svoj obisk v Puerto Lapice. Poiskal je svojega oprodo, ki je že na začetku spopada zapustil trgovino in med tem svojo torbo raje bogato obložil s hrano in pijačo ter do vrha napolnil poprej povsem prazen meh.

Skupaj sta odjezdila novim dogodivščinam naproti.

In še pred večerom ...

ALI ERNECL, 8. A

ALI ERNECL, 8. a

Intervju

KLARA VISOČNIK

Klara je na naši šoli opravljala prakso. Pomagala je v kuhinji. Kuhanje jo veseli že od zgodnjega otroštva in zadovoljna je, saj pravi, da si je izbrala šolanje, ki jo veseli.

Ali si že kot majhna punčka rada vrtela kuhalnico in pomagala mami pri kuhi?

Ja, doma sem vedno opazovala, kako sta kuhala mama in ata. Velikokrat sem bila zraven in morala sem tudi pomagati. Zelo rada sem to delala, posebno rada sem pražila čebulo.

Kaj najrajši skuhaš doma in ali ti katera jed še posebej dobro uspe?

Doma najraje skuham golaž, saj uporabim le en lonec in mi ni treba skrbeti, da bo veliko umazane posode. Zdi se mi, da mi nekako najbolje uspe.

Kaj rada počneš v prostem času in s kom ga preživljaš?

V prostem času se rada ukvarjam z umetnostjo, rišem in slikam. Rada pa gledam tudi nadaljevanke o forenziki, saj me tudi to zelo zanima. Če imam pa zares veliko prostega časa, pa ga rada preživim s prijateljicami.

Si nekdanja učenka naše šole. Kateri letnik obiskuješ in kako dolgo boš še pomagala v šolski kuhinji?

Počutim se zelo dobrodošlo, srečujem se z učitelji, ki so me učili v osnovni šoli. Zdi se mi pa, da se je veliko stvari spremenilo, čeprav me samo dve leti in pol ni bilo. Po drugi strani pa je to tudi pozitivna stran.

Kako se počutiš na naši šoli ali se ti zdi, da se je od tvojega odhoda v srednjo šolo kaj spremenilo?

Obiskujem tretji letnik programa Gastronom hotelir v Velenju. Prakso na vaši šoli bom opravljala do konca januarja.

Komu bi priporočala, da se vpiše na gostinsko šolo in zakaj?

Priporočala bi vsem, ki radi kuhajo in se vrtijo po kuhinji. Naj poskusijo, poklic je zanimiv in ti ponuja veliko možnosti zaposlitve.

Bi bila pripravljena sodelovati v kuharski oddaji Masterchef Slovenija?

Ne, saj me velikokrat zdela trema. Če bi imela večjo samozavest, bi se mogoče odločila tudi za to.

Katero jed si najraje jedla v šoli in katere nisi marala?

Najraje sem jedla francosko solato in kanelone, niso pa mi bili všeč špageti, saj so bili za moj okus malo preslani.

Hvala za tvoj čas. Želiva ti uspešen zaključek šolanja.

Žana Praunseis in Julija Vrečar, 6. b

Pesniški poskusi

GAZELA 77

Med otroki si igral, dragi Luka – trojni dvojček,
letos že vnemaš srca po Ameriki – trojni dvojček.
Koder hodiš, te mladenke spremljajo z očmi povsod,
kamer trop nam zadetke tvoje na spletu hrani – trojni dvojček.
Zdaj LeBron je v 'LA-ju' obrambni igralec tvoj,
Jordanovo srce si že premagal, tvoj rekord je - trojni dvojček.
Mimo Kyrieja na koš polagaš, ko te gleda svet,
kariera se še začela ni, ti pa že rekorder si - trojni dvojček.

Andraž in Gašper Repše, 9. a

ZOBJE

Zobje so kot mlinarji beli,
ko škripljejo je, kot bi peli.
Čeprav zelo veliko vejo,
nič ne povejo.

Tina Marolt, 6. a

OBRAZ

Obraz je kot nekakšna maska,
ni ravno lepo, če je na njem kakšna praska.
Ima nos, obrvi, ušesa in oči,
ponoči ima zaprte oči in spi.
Ima pa tudi usta
in namazan je za pusta.

Zelo velikokrat je zaspan,
še posebno, ko je dan,
ponoči pa dolgo ne zaspi,
saj se prej uči.

Te čase ga kar zelo zebe, saj je zima
in za to najbolje pomaga topla klima.
Ko je sončno, se razcveti kot roža,
nasproti sonca je zanj najboljša poza.

Obraz je nekaj posebnega,
a nekateri ga imajo za ničvrednega.
No, morate mi verjeti,
da brez obraza težko bi bilo živeti.

Tina Marolt, 6. a

PRSTI

Včasih se mi zdijo sumljivi,
ker so preveč igrivi.
Pozimi so eni v rokavicah,
drugi pa v nogavicah.
Z njimi lahko počnemo veliko stvari,
čez vse te dolge zimske dni.
Če se ne bi telesa držali,
bi prav gotovo v tople kraje odpotovali.
Pomislite, kaj vse z nami preživijo,
vedno so z nami in zelo hitro se učijo.

Tina Marolt, 6. A

NOS

Nos je pomemben del telesa,
še bolj kot ušesa.
Rada koga potegnem za nos,
saj je to dober štos.

V nos lahko ujamemo vse vonjave,
da prav nobena ne ostane.
Nos lahko lepo izgleda,
tudi če je bled kot kreda.

Če zelo pri miru si,
metulj na nos ti prileti.
Ko kihneš vanj,
odletel bo stran.

Nos moje najljubše čutilo je,
saj zavoha vse.

Julija Vrečar in Žana Praunseis, 6. b

GLAVA

Glava je glava
lahko pa je buča.
Lahko da ni prava
in je na njej velika gruča.

Glav je ogromno,
še posebej velikih,
malih bolj skromno,
ob velikih preprih.

Glave so pametne,
nekatero neumne,
ene bolj revne,
druge pogumne.

V glavah je znanje,
tako kot tudi sanje,
so okrogle kot češnjice
in včasih smešne.

Matic Irman Kolar, 6. b

OČI

Oči so pomemben del telesa,
saj lahko stvari vidijo le z delčkom očesa.
Pazijo, da se kam ne zaletimo
pa še kakšen posladek dobimo.

Težko si predstavljamo živeti brez oči,
saj nam nudijo veliko pomoči.
Brez oči bi že vsi na tleh ležali
ali pa bi kar v postelji ostali.

Simon Irman Kolar, 6. b